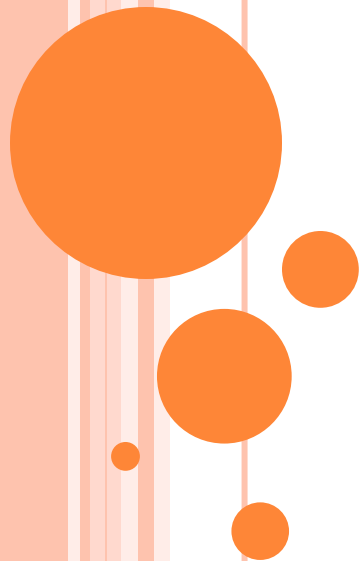

DRUHÁ PŘEDNÁŠKA

ZAP BAKALÁŘI 2020

- a) Volba tématu
- b) Tvorba struktury práce
- c) Analýza právních případů

JAK (DOBŘE) ZVOLIT TÉMA?

PRVNÍ KROK: VÝBĚR TÉMATU

- Výběr tématu je prvním a také zásadním krokem při přípravě psaní jakékoli odborné práce.
- Na výběru a formulaci tématu záleží stimulace vaší tvůrčí práce.
- Téma musí odpovídat obsahovému zaměření a předmětové skladbě oboru.
- Vyberte si proto téma, které vás zajímá a přitahuje...
„chci se o daném tématu více dovědět“, „chci sdělit a vysvětlit svůj názor či pohled na věc“, „chci s nějakým názorem polemizovat či kritizovat jej“, atd.
- ...a kterému byste se rádi věnovali, i kdyby nešlo o povinnou práci.

DRUHÝ KROK: PRVNÍ REŠERŠE LITERATURY

Kde najdu zdroje?

<https://aleph.muni.cz>

<https://www.law.muni.cz/content/cs/>

<http://scholar.google.cz/>

Encyklopedický základ pro řadu teoretických konceptů:

<http://plato.stanford.edu/>

○ Čemu se vyhnout?

- **Učebnice by neměla být hlavním zdrojem.**
- **Wikipedia není přípustným zdrojem, pokud ovšem není její obsah předmětem kritiky práce.**

TŘETÍ KROK: KONKRETIZACE TÉMATU

- Příliš široké téma je daleko složitější rozumně zpracovat než téma specifické.
- Téma je nutné blíže specifikovat, omezit.

Například:

- **tematicky:** podtéma, jen jedna z dílčích otázek, jeden právní předpis, hodnocení, úvahy *de lege ferenda* ... ;
- **místně:** v jednom státě, na jednom jinak vymezeném území, srovnání dvou států ... např. v ČR, v EU, ve vybraných státech EU apod... (vyhněte se pokušení řešit danou problematiku v celém světě);
- **časově:** současnost, časový interval, sledování historického vývoje... např. od roku 2014, změny v ochraně vlastnického práva podle NOZ, atd...;

ČTVRTÝ KROK: CÍL PRÁCE A ZÁKLADNÍ OTÁZKA

- Formulujte jasně to, k čemu v práci chcete dospět:
Co je cílem práce?
- Formulace cíle práce je posledním krokem přemýšlení a přípravou k psaní prvních úvah
- !Pokud nemáte jasno v tom, co má být cílem práce, co chcete analyzovat, vysvětlit či prokázat, nezačínajte vůbec práci psát! ... je to ztráta času a většinou cesta k opisování...

K ZAPAMATOVÁNÍ: VOLBA TÉMATU VE ČTYŘECH KROCÍCH

- Výběr tématu
- První rešerše- orientace v literatuře a zdrojích
- Zúžení tématu-konkretizace
- Cíl práce- o čem chci psát?

Tyto čtyři kroky musí učinit každý autor před začátkem psaní práce.

PŘECHOD OD PŘEMYŠLENÍ K PRVNÍMU NÁČRTU (ÚVODU) PRÁCE

Vysvětlení volby tématu tvoří obsah úvodu každé odborné práce.
Je vhodné si úvod načrtnout předem a po dopsání práce jej upravit;

Volba odborného tématu by měla respektovat tyto požadavky:

a) zvolené téma odborné práce by mělo odpovídat **úrovni rozvoje vědeckého poznání daného oboru**;

b) mělo by být **aktuální**, tzn., mělo by řešit nové otázky a problémy;

c) mělo by vést k řešení **zásadních, důležitých** otázek a problémů;

d) mělo by být **inovativní**, tzn., mělo by vést k rozvoji daného oboru, poznání, atd.

ZDŮVODNĚNÍ VOLBY TÉMATU: VYSVĚTLENÍ JEHO AKTUÁLNOSTI

Zde se zdůvodňuje:

- proč je dané téma nové ve smyslu:
 - jaké nové souvislosti představuje,
 - proč jej doposud nikdo neřešil
 - nebo proč nebyly dané problémy dostatečně vyřešeny;

(to znamená, že se objevily nějaké nové souvislosti; i známé téma může být aktuální, kdy došlo k jeho změně či vývoji)

Zdůvodňování aktuálnosti by mělo končit nastíněním toho, jaké nové problémy dané téma otevírá... a to jsou již důvody pro vysvětlení jeho důležitosti.

ZDŮVODNĚNÍ VOLBY TÉMATU: PROČ JE TÉMA DŮLEŽITÉ?

- Zde se zdůvodňuje to, jaký zásadní problém či otázku dané téma představuje a otevírá;
- Co řešení tohoto problému odhalí či umožní lépe porozumět?
- Co dosud a proč nebylo či nemohlo být vyřešené?
- K čemu řešení tohoto problému přispěje?

Zdůvodnění důležitosti tématu končí jasnou formulací základní otázky či hypotézy, které chcete řešit či potvrdit.

ČEMU SE VYHNOUT PŘI VYSVĚTLOVÁNÍ AKTUÁLNOSTI A DŮLEŽITOSTI TÉMATU?

- To, že se o něčem už dlouho mluví či diskutuje, to ještě nemusí znamenat, že jde o důležitý nebo zásadní problém, že jsou diskutovány zásadní otázky;
- to, že vás daný problém zajímá, neznamena, že je aktuální a důležitý z hlediska rozvoje daného oboru;
- **Pozor! Nezdůvodňujte aktuálnost a důležitost subjektivně, že se vám daný problém líbí, že vás to zajímá, atd... ;**
- to, že se to týká všech (je to celospolečenský jev) ještě neprokazuje, že to musí být nový a zásadní problém z hlediska určitého vědního oboru;

ZOPAKOVÁNÍ:

Volba tématu se vždy představuje v úvodu každé odborné práce. Úvod by měl mít tuto strukturu: a) zdůvodnění volby tématu(aktuálnost a důležitost), b) cíl práce, c)vymezení základní otázky nebo hypotézy, metodologii a strukturu práce.

- a) Aktuálnost: proč je zvolený problém nový, současný, proč je to novinka, co je nové i na známém problému, resp. tradičním problému atd... .
- b) Důležitost: jaký zásadní problém dané téma otevírá, také proč ten problém nebyl doposud řešen, nebo proč byl nedostatečně řešen – stručně nastítnit řešení problému tak, abyste byli schopni následně formulovat cíl práce a následně základní otázku či hypotézu;
- c) Cíl práce a vymezení základních výzkumných otázek: jasně uvést co bude cílem práce; jaké otázky či hypotézy budou řešeny; formulujeme jednu obecnou otázku, která bude rozvíjet cíl práce.
- d) Způsob řešení: jak bude problém řešen? Zde je nutné stručně nastítnit a)postup resp. použitou metodu či metody výkladu; b) strukturu práce, stručně představit cíl výkladu v jednotlivých kapitolách;
- e) Úvod ukončíte konstatováním, k čemu má práce sloužit

U seminárních, bakalářských a diplomových prací je volba tématu obsahem úvodu.

2. TVORBA ZÁKLADNÍ OTÁZKY

- Druhým krokem po volbě tématu je formulace základní otázky; tzn. toho problému, který budeme konkrétně v práci řešit.
- Formulaci základní otázky musí předcházet prostudování literatury, zmapování toho, co se zjistilo, popsalo, jak to bylo řešené atd.
- Výzkumný problém je vhodné formulovat jako otázku. Náš výklad pak bude hledáním odpovědí na danou otázku či otázky.
- Kromě základní otázky můžeme formulovat další podotázky.
- **Vyhnete se formulaci otázek bez ladu a skladu.**
- **Postupujeme vždy od obecnějších problémů k jednotlivým, od abstraktních pojmů ke konkrétním.**

NEJČASTĚJŠÍ CHYBY PŘI FORMULACI ZÁKLADNÍ OTÁZKY?

- **Velmi široké vymezení problému, kdy není zřejmé, co vše se bude zkoumat.**
- **Výzkumný problém neprohlubuje naše poznání.**
- **Výzkumný problém je triviální, jednoduchý.**

**Příkladem všech uvedených chyb jsou otázky typu:
Je potřebná legalizace eutanazie? Je potřebná právní
úprava internetu?**

**Jde o příliš obecné otázky, kdy odpověď na ně
zní ano nebo ne, co naše poznání neposouvá a
nerozvíjí.**

NEJČASTĚJŠÍ TYPY ZÁKLADNÍCH OTÁZEK

- **Deskripce: „Jaké to je?“**

(zjišťujeme a popisujeme situaci, stav, výskyt jevu, atd.)

- **Relace (vztahy a souvislosti) : „Jaký je vztah?“**

(dáváme do vztahu jevy, činitele a ptáme se, zda existuje vztah mezi zkoumanými jevy, jakou povahu má ten vztah, jak se vyvíjí, atd...)

- **Příčiny a důvody: „Proč to tak je?“**

(zjišťujeme příčiny, důvody, které vedly k určitému důsledku, atd...)

TVORBA HYPOTÉZY

Výzkumný problém určuje základní orientaci našeho tématu. Pro jeho další rozbor však nemusí vyjadřovat dostatek informací. K jejich získání slouží hypotézy.

Hypotéza je vědecký předpoklad, není to jakýkoli předpoklad - musí být vždy vyvozen z nějaké teorie.

Nevíme ale, jestli je náš předpoklad správný /pravdivý nebo nesprávná/ nepravdivá. Jeho pravdivost či nepravdivost se musí prokázat;

Hypotézy rozšiřují naše poznání – empiricky ověřují části teorie. Na základě toho pak danou teorii doplňujeme nebo modifikujeme.

Hypotézy konkretizují, „rozmělní“ problém na části.

Náš výklad je pak procesem ověřování stanovené hypotézy – její verifikaci.

JAK SPRÁVNĚ FORMULOVAT HYPOTÉZU?

- stručně, jednoznačně, logicky jednoduše;
- formulace by měla být v podobě oznamovací věty, nejčastěji implikace;
- měla by být ověřitelná, tj. všechny proměnné je nutné definovat operacionálně (jakou metodou je budeme zkoumat);
- měli bychom se vyhýbat slovům, která vyjadřují osobní a kulturní soudy či preference;
- za hypotézu by neměla být vydávána definice nebo neurčité tvrzení.

2. TVORBA STRUKTURY A OBSAHU PRÁCE?

- Tvorba správné struktury práce je po volbě tématu druhým zásadním krokem
- Text práce je členěn do tří úrovní: **kapitola**, **podkapitola**, **oddíl**, které jsou průběžně číslované arabskými číslicemi;
(např. číslování 1.1.2 znamená, že se jedná o první kapitolu, první podkapitolu a druhý oddíl)
- 1. Název kapitoly
- 1. 1 Název podkapitoly
- 1. 1. 1 Název oddílu

(Ke tvorbě struktury BP a DP viz více EL 029)

UŽITEČNÉ RADY:

- Správné členění práce je velmi důležité a prozrazuje to, jak problému rozumíte;
- Číslyte proto přehledně, uvádějte nejvíce tři čísla;
- **např. číslování 1.2.3.1.8. již je nepřehledné a v podstatě prozrazuje, že autor se utápí v nějakém popisu, který nemá zřejmě konce**
- Pro další členění oddílů se doporučuje uvádět malé písmeno; např. 1.1.2a)

KLASICKÁ STRUKTURA ODBORNÉ PRÁCE NA PRÁVNICKÉ FAKULTĚ V BRNĚ

Úvod Představení volby tématu, aktuálnosti a důležitosti, základní otázky , metody a strukturu práce

1. Kapitola řeší otázku : „Co je to?“ Jaký je to právní problém?

V podkapitolách představíme základní pojmy, vznik, vývoj a historická geneze problému, formy a podoby daného jevu či problému;

2. Kapitola Jak je tento problém právně upraven?

V podkapitolách představíte právní úpravu problému v mezinárodních, evropských a národních dokumentech; (zde se doporučuje uvést i srovnání s právní úpravou v jiných – vybraných zemích světa či EU)

POKRAČOVÁNÍ KAPITOL

3. Kapitola „**Které otázky je nutné řešit?**“

Tvoří jádro práce a v podkapitolách identifikujete „slabiny“, problémy, které nejsou dostatečně řešeny a navrhnete nové řešení; tento návrh nebo model je nutné zdůvodnit.

4. Kapitola „**Analýza konkrétních případů**“

Do odborné práce, která řeší právní problémy je vhodné zařadit analýzu konkrétních případů; jde o potvrzení našeho návrhu řešení

Závěr je zrcadlovým odrazem úvodu, kde zhodnotíte celou práci... neplet'te si závěr s návrhy řešení...

Použitá literatura

Přílohy

ŘEŠENÍ ÚKOLU – STRUKTURA 1 KORUPCE

Právní úprava protikorupčních opatření v ČR

Úvod

1. Kapitola Co je to korupce?

1.1. Výklad základních pojmů: korupce a úplatkářství

1.2. Příčiny vzniku korupce a stádia jejího vývoje

1.3. Formy a způsoby páchání korupce

1.4. Typické způsoby páchání korupce ve veřejné správě

1.4.1 Veřejné zakázky jako objekt korupce

1.4.2 Financování politických stran jako nástroj korupce

2. Kapitola Korupce jako právní problém.

2.1 Právní úprava postihu korupce v mezinárodně právních dokumentech a EU

2.2 Právní úprava postihu korupce ve vybraných státech EU

2.3 Právní úprava postihu korupce v českém právu

2.3.1 Trestněprávní úprava korupce v ČR

2.3.2 Úprava korupce v českém obchodním zákoníku

POKRAČOVÁNÍ

3.kapitola Protikorupční opatření

- **3.1. Aktuální preventivní protikorupční opatření**
- **3.1.1 Preventivní protikorupční opatření v rámci státní a veřejné správy**
- **3.1.2 Preventivní protikorupční opatření v oblasti zadávání veřejných zakázek**
- **3.2 Represivní protikorupční opatření**

4. Kapitola Je česká protikorupční politika efektivní?

- **4.1. Slabiny české protikorupční politiky**
- **4.2. Návrh nové právní úpravy protikorupčních opatření**
- **Závěr**
- **Použitá literatura**
- **Přílohy**

ŘEŠENÍ ÚKOLU – STRUKTURA 2 FINANCOVÁNÍ POLITICKÝCH STRAN V ČR

Úvod

1. Kapitola

Místo politické strany v politickém systému demokratické společnosti

1.1 Politická strana a její funkce

2. Kapitola

Proč financovat politické strany?

2.1 Podmínky financování politických stran

2.2 Principy financování politických stran

3. Kapitola

Způsoby financování politických stran

3.1 Státní podpora

3.1.1 Přímé státní financování

3.1.2 Nepřímé státní financování

3.2 Financování politických stran ze soukromých zdrojů

3.2.1 Členské příspěvky

3.2.2 Dary

3.2.3 Jiné zdroje

2. ČÁST

4 kapitola

Právní úprava financování politických stran v České republice

4.1. Stručný exkurz do vývoje právní úpravy financování politických stran v ČR

4.2 Analýza právní úpravy kontroly financování politických stran

4.3 Návrh na novelizaci českého zákona o financování politických stran

Závěr

Použitá literatura

Přílohy

